

[Falk-Jensen.]

Jeg finder, at den Dagsorden, der blev stillet af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, er for vidtgaaende; den synes jeg ikke jeg kan slutte mig til, men jeg kunde derimod tænke mig, at man her i Tinget nedsatte et Udvalg til at undersøge disse Spørgsmaal under Hensyntagen til de forskellige Interesser, Fabrikantinteresser, Forbrugerinteresser, ogsaa Mejeribrugets Interesser, undersøge, om man muligvis kunde komme til en Løsning, der kunde tilfredsstille alle Parter, saa man ikke havde dette Stridsspørgsmaal, men fik denne Sag ordnet paa en fornuftig Maade. Jeg skal derfor tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget beslutter at nedsætte et Udvalg paa 15 Medlemmer til at modtage Oplysninger og drøfte Spørgsmaalet om specificeret Angivelse af Margarinen Bestanddele ved Margarinen Salg til Forbrugere, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Første Næstformand (Vanggaard): Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Tinget beslutter at nedsætte et Udvalg paa 15 Medlemmer til at modtage Oplysninger og drøfte Spørgsmaalet om specificeret Angivelse af Margarinen Bestanddele ved Margarinen Salg til Forbrugere, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Ogsaa denne Paastand indgaar nu i Forhandlingerne.

Rasmussen (Gylling): Den ærede Ordfører for Forespørgerne har i sit lange og noget vidtvsævende Foredrag i Dag navnlig samlet sig om to bestemte Ting, et kraftigt Forsvar eller Ros, om man vil, for Smøret og et tilsvarende kraftigt Angreb paa Margarinen. Jeg skal ikke følge ham i det sidste, hvorimod jeg yderst gerne vil deltage i en Ros af det danske Smør og af vore Mælkeprodukter; vi forstaar alle, at det er af uhyre Vigtighed, at disse Produkter bliver brugt saa meget som muligt, hvor der er Mulighed derfor. Men med Hensyn til det sidste, det voldsomme Angreb paa Margarinen, maa jeg nok sige, at det ærede Medlem i høj Grad skyder over Maalet. Der kan ikke være nogen Rimelighed i, at man som Begrundelse for Forespørgselen

kommer med saa mange voldsomme Udfald mod Margarinen, som Tilfældet var. Det er klart, at Margarineforbruget her i Landet er et stort Problem for hele Befolkningen, men ogsaa i Landbrugshjemmene anvendes Margarine i stor Udstrækning, og de økonomiske Forhold her i Landet er saadanne, at det for en stor Del af Befolkningen er fuldkommen nødvendigt at anvende Margarine; det vil være ganske ugørligt i almindelige Smaakaarshjem at se bort fra den store Forskel i Prisen. Det har dernæst ogsaa en valutamæssig Betydning for Landet, at vi kan udføre saa meget som muligt af det Produkt, der bringer en stor Valutamængde hjem.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, og under Henviisning til den Redegørelse, Landbrugsministeren har givet, er vor Stilling da den, at vi ikke kan deltage i den ærede Forespørgers Forsøg paa at stille Spørgsmaalet op paa den Maade, han har ønsket at gøre det i sit Angreb paa Margarinen. Vi henholder os til de Udtalelser, Landbrugsministeren har fremsat, og forbeholder os naturligvis at stemme imod de Dagsordener, der er stillet.

Aksel Larsen: Jeg er enig med den ærede Ordfører for Forespørgerne (Jens Thomsen) i, at det vilde være adskilligt bedre, om der i et Samfund som det danske var en af Kapitalistkredse uafhængig Kontrol med Fødemidlers Fremstilling og deres Næringsværdi, deres Sundhed o. s. v. Jeg tror imidlertid, at omtrent paa dette Punkt hører min Enighed med det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen op. Det er en desværre ikke almindelig kendt Sag, at de lærdes store Uenighed om Fødemidlernes Værdi i høj Grad skyldes de materielle Interesser, der paavirker deres Undersøgelser, og jeg vil for saa vidt ikke give mig til at bestride det ærede Medlems Paastand om, at f. Eks. Professor Fridericia skulde være i noget for nær økonomisk Familie med Margarinekapitalen herhjemme. Jeg maa erkende, at jeg selv synes, at det Forhold, hvori Professor Fridericia staar til Margarinekapitalen, ikke ser helt godt ud. Men det er den Slags, som desværre er almindeligt i et Samfund som det danske, men som — igen desværre! — ikke er almindeligt kendt.

For nylig rykkede fremragende Videnskabsmænd frem i Aviserne og sagde, at det var sundt at fryse; det var slet ikke sundt at have Varme i Stuerne. Den Slags kender vi; saa snart der er en særlig Interesse forbundet med, at Befolkningen anlægger dette eller hint mærkværdige sundhedsmæs-